

Espurnes d'un somni d'amor

1 (Amic i Amat 17) COR

Entre temor i esperança ha fet hostal amor,
on viu de pensament i mor per oblidaments
com los fonaments són sobre los delist d'aquest món.

2 (Amit i Amat, final de 94) COR

Diu l'amic que en son amat era misericòrdia i justícia,
i per això era son hostal entre temor i esperança.

3 (Lo desconhort VIII) BARÍTON

I encara us dic que port una Art general
que novament ha estat dada per do espiritual,
per la qual hom pot saber tota cosa natural
segons que l'enteniment ateny el sensual.
A dret i medicina i a tot saber val,
i a teologia, la qual m'és més coral;
per resoldre qüestions cap altra art tant no val,
ni per destruir errors per raò natural;
i la tenc per perduda, perquè quasi a hom no en cal.
Per això jo em plany i en plor i en tenc ira mortal,
car qualsevol home qui perdés tan preciós cabal
no podria tenir més goig de cosa terrenal.

4 (Amic i amat 96) COR

La llum de la cambra de l'amat anà a il.luminar la cambra de l'amic,
perquè llevàs les tenebres i l'omplís de plaers i de sentiments i de pensaments.
I l'amic llevà de la cambra totes les coses perquè hi cabés son amat.

5 (Composició amb els números XXI i XXII de Lo desconhort. Diàleg Ermità - Ramon Llull) **TENOR, BARÍTON I COR**

E: Ramon, per ventura vós no sou conegut
i això us pot fer estar en el vostre propòsit decebut,
car cap tresor que estigui en terra amagat
no convé que sigui desitjat ni volgut.
Per tant, si vostre saber no és apercebut,
com us pensau que per això en sereu cregut?

R: Ermità, com podeu pensar que jo tal saber amagàs
amb el qual la nostra fe pogués provar
als homes errats per tal de poder-los salvar
Déu, a qui tant desitg que tot home estimi?
Al contrari, estigueu segur que, de mostrar-ho, n'estic cansat.

E: Però mostrau el que sabeu, per tal de rebre l'ajut
de vostre Art i saber, car home desconegut
no té, per ignorància, honra ni virtut.

R: Però si algú amb fermesa els meus llibres estudiàs
i que per altre saber en res no els oblidàs,
jo seria conegut; però com gat qui passa
lleuger per les brases els llegeixen; per això amb ells no faig
gairabé res del meu negoci.

E: I si vós, mon amic, amau d'homes salut
i de Déu honrament, i que no sigui perdut
vostre saber, feu tot el que calgui perquè sigui conegut.

R: Però si hi hagués qui els recordàs
i qui els entengués i d'ells no dubtàs,
hom podria amb els meus llibres posar el món en bon cas.

6 (Vida coetània 25) **TENOR I COR**

Mentre Ramon encara estava detingut per aquesta greu malaltia de cos i ànima,
li va arribar el rumor que hi havia una galera al port que es preparava per anar a Tunis.
En sentir això, com un que desperta d'un son pesat,
tot d'una es va fer portar, a ell i als seus llibres, a aquesta nau.
Però els seus amics, veient-lo a les portes de la mort i compedint-lo,
el tragueren a desgrat seu de la nau, fet del qual es dolgué molt.

Sabent no gaire després d'una altra nau que es preparava per a viatjar
a la ciutat dels sarraïns, Tunis, es va fer dur a aquella barca,
amb els seus llibres i altres coses necessàries,
contra la voluntat i els consells dels seus amics.

I tot d'una que els mariners, a la sortida del port, començaren a navegar,
Ramon, de sobte alegre en el Senyor, per una misericordiosa il·lustració del Sant Esperit,
va recobrar l'esperança que pensava haver perdut sota l'anterior enfosquiment,
al mateix temps que va recobrar la salut del seu cos abatut; en tanta mesura, que ell,
suscitant l'admiració de tots els que venien amb ell, i fins i tot d'ell mateix,
en molts pocs dies es sentí en tan bon estat de ment i de cos
com mai no s'havia sentit en tota la seva vida anterior.

7 (Virtuts de l'Ars Magna) **COR**

glória – bónitas – Vírtaus - véritas – magnitudo – sapiéntia – potéstas – volúntas – etérnitas